

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2018. gada 21. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/95/ES – Standarti starptautiskās aizsardzības satura noteikšanai – Bēgļa statuss – 29. pants – Sociālā aizsardzība – Atšķirīga attieksme – Bēgļi, kuriem ir pagaidu uzturēšanās tiesības

Lieta C-713/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 18. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 21. decembrī, tiesvedībā

Ahmad Shah Ayubi

pret

Bezirkshauptmannschaft Linz-Land.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), M. Safjans [*M. Saffjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- A. S. Ayubi vārdā – H. Blum, *Rechtsanwalt*,
- Austrijas valdības vārdā – G. Hesse, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – M. Condou-Durande un M. Wasmeier, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.) 29. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp trešās valsts valstspiederīgo *Ahmad Shah Ayubi* un *Bezirkshauptmannschaft Linz-Land* (Linczemes rajona pārvaldes iestāde, Austrija; turpmāk tekstā – “administratīvā iestāde”) par pēdējās minētās lēmumu piešķirt *A. S. Ayubi* un viņa ģimenei palīdzību viņu iztikas un mājokļa vajadzību apmierināšanai pamatpabalsta un tā provizoriska palielinājuma formā.

Atbilstošās tiesību normas

Ženēvas konvencija

- 3 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā parakstītā Konvencija par bēgļa statusu (*Recueil des traités des Nations unies*, 189. sēj., 137. lpp., Nr. 2545 (1954)) ir stājusies spēkā 1954. gada 22. aprīlī. Šī konvencija ir papildināta ar 1967. gada 31. janvārī Ņujorkā noslēgto Protokolu par bēgļa statusu, kas ir stājies spēkā 1967. gada 4. oktobrī (turpmāk tekstā – “Ženēvas konvencija”).
- 4 Šīs konvencijas 23. pantā “Sociālā palīdzība” ir noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina bēgļiem, kas likumīgi uzturas to teritorijā, tādus pašus atvieglojumus un palīdzību kā saviem pilsoņiem.”

Savienības tiesības

- 5 Saskaņā ar Direktīvas 2011/95 2. panta a) punktu “starptautiskā aizsardzība” ir jāsaprot kā “bēgļa un alternatīvās aizsardzības statuss”.
- 6 Šīs direktīvas 24. panta 1. punkta pirmajā daļā ir noteikts:
“Dalībvalstis iespējami drīz pēc starptautiskās aizsardzības piešķiršanas bēgļa statusa saņēmējiem izsniedz uzturēšanās atļauju, kam jābūt derīgai vismaz trīs gadus un pagarināmai, ja vien nav citādi nepieciešams nepārvaramu valsts drošības vai sabiedriskās kārtības iemeslu dēļ, un neskarot 21. panta 3. punktu.”
- 7 Minētās direktīvas 29. pants “Sociālā labklājība” ir izteikts šādā redakcijā:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēji dalībvalstī, kas šo aizsardzību piešķirusi, saņem nepieciešamo sociālo palīdzību, kāda tiek nodrošināta minētās dalībvalsts valstspiederīgajiem.

2. Atkāpjoties no 1. punktā izklāstītā vispārīgā noteikuma, dalībvalstis var ierobežot tās sociālās palīdzības apjomu, ko piešķir alternatīvās aizsardzības statusa saņēmējiem, piešķirot tikai pamata pabalstus, ko tad nodrošina tādā pašā līmenī un saskaņā ar tādiem pašiem atbilstības nosacījumiem kā dalībvalsts valstspiederīgajiem.”

Austrijas tiesības

- 8 *Asylgesetz 2005* (2005. gada Likums par patvērumu) 3. panta 4. punkts ir formulēts šādi:
- “Ārvalstniekam, kuram ir piešķirts personas ar patvēruma tiesībām statuss, pienākas pagaidu uzturēšanās tiesības kā personai ar patvēruma tiesībām. Uzturēšanās tiesības ir spēkā vismaz trīs gadus un tiek pagarinātas uz nenoteiktu laiku, ja vien nav izpildīti nosacījumi personas ar patvēruma tiesībām statusa atcelšanas procedūras uzsākšanai vai statusa atcelšanas procedūra nav tikusi izbeigta. [..]”
- 9 *Gesetz über die bedarfsorientierte Mindestsicherung in Oberösterreich* (Likums par vajadzībām atbilstošu minimālo nodrošinājumu Augšāustrijā) 4. pantā ir paredzēts:
- “(1) Vajadzībām atbilstošs minimālais nodrošinājums, ja šajā likumā nav noteikts citādi, var tikt piešķirts tikai personām:
1. kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir Augšāustrijā [..] un
  2. [..]
    - b) kuras ir personas ar patvēruma tiesībām vai alternatīvās aizsardzības statusa saņēmēji,
- [..]
- (3) Atkāpjoties no 1. punkta, [..] 1. punkta 2. apakšpunkta b) punktā minētās personas, kam nepienākas pastāvīgas uzturēšanās tiesības Austrijā [..], it īpaši personas ar patvēruma tiesībām, kurām ir pagaidu uzturēšanās tiesības, [..] un alternatīvās aizsardzības statusa saņēmēji, iztikas un mājokļa vajadzību segšanai saņem pamatpabalstu, kā arī tā provizorisku palielinājumu saskaņā ar 13. pantu.”
- 10 Personām, uz kurām attiecas šī likuma 4. panta 3. punkts, un personām, uz ko šī tiesību norma neattiecas, piešķirto pabalstu attiecīgais apmērs ir noteikts atsevišķās tiesību normās.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 11 2016. gada 30. septembrī *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl* (Federālais Ārvalstnieku un patvēruma lietu birojs, Austrija) piešķīra *A. S. Ayubi* bēgļa statusu. Pamatojoties uz bēgļa statusu, šis birojs viņam piešķīra uzturēšanās atļauju uz trim gadiem.
- 12 2017. gada 9. martā *A. S. Ayubi* iesniedza lūgumu piešķirt palīdzību viņa un viņa ģimenes vajadzību apmierināšanai iztikas un mājokļa jomā.
- 13 Ar lēmumu, kas tika paziņots 2017. gada 10. aprīlī, Linczemes rajona pārvaldes iestāde viņam piešķīra palīdzību ikmēneša naudas pabalsta formā, ko veidoja pamatpabalsts, kā arī tā provizorisks palielinājums. Saskaņā ar iesniedzējtiesas izklāstīto no šī lēmuma izriet, ka *A. S. Ayubi* kā saskaņā ar bēgļa statusu izsniegtas pagaidu uzturēšanās atļaujas īpašnieks atbilstoši Austrijas tiesiskajam regulējumam var pretendēt tikai uz minimālu pabalstu izmaksu viņa vajadzību segšanai.
- 14 2017. gada 3. jūnijā *A. S. Ayubi* šo lēmumu pārsūdzēja, uzsverot it īpaši, ka nelabvēlīgā attieksme, kas šajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēta attiecībā uz bēgļiem, kuriem nav pastāvīgu uzturēšanās tiesību, nav saderīga ar Savienības tiesībām.

- 15 Iesniedzējtiesa konstatē, ka pēc 2015. gadā notikušās atbilstīgā valsts tiesiskā regulējuma reformas šī bēgļu kategorija sociālās palīdzības jomā ir pielīdzināta starptautiskās aizsardzības saņēmējiem un tāpēc viņi saņem palīdzību, kuras apmērs ir acīmredzami zemāks nekā Austrijas pilsoņiem paredzētās palīdzības apmērs. Tikai bēgļi, kuriem ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības, ir pielīdzināti Austrijas pilsoņiem.
- 16 Šī tiesa uzskata, ka šāds tiesiskais regulējums izraisa to, ka bēgļiem, kuriem ir pagaidu uzturēšanās tiesības, tiek atlikta to tiesību piešķiršana, kas precīzi un bez nosacījumiem ir paredzētas Direktīvas 2011/95 29. pantā, lai gan šie bēgļi ir salīdzināmā situācijā ar to bēgļu situāciju, kuriem ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības.
- 17 Šajos apstākļos *Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Augšaustrijas federālās zemes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Direktīvas 2011/95[.] 29. pants, kurā pamatots dalībvalsts pienākums nodrošināt, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēji (dalībvalstī, kas piešķirusi šo aizsardzību) saņem nepieciešamo sociālo palīdzību, kādu saņem dalībvalsts valstspiederīgie, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas atbilst tiesas piemērojamības kritērijiem, ko Tiesa izstrādājusi savā judikatūrā?
- 2) Vai Direktīvas 2011/95[.] 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tikai patvēruma meklētājiem ar pastāvīgas uzturēšanās tiesībām pilnā apmērā tiek piešķirta sociālā palīdzība kā vajadzībām atbilstošs minimālais nodrošinājums un tādējādi tādā pašā apmērā kā dalībvalsts valstspiederīgajiem, bet sociālā palīdzība kā vajadzībām atbilstošs minimālais nodrošinājums tiek samazināta personām ar patvēruma tiesībām, kam piešķirtas tikai pagaidu uzturēšanās tiesības, un tādējādi sociālās palīdzības apmēra ziņā viņi tiek pielīdzināti ārvalstniekiem, kuriem piešķirta alternatīvā aizsardzība?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro jautājumu

- 18 Ar otro jautājumu, kas ir jāizvērtē vispirms, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2011/95 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlīnētā aplūkots, kurā ir paredzēts, ka bēgļiem, kam kādā dalībvalstī ir pagaidu uzturēšanās tiesības, tiek piešķirti sociālās palīdzības pabalsti, kuru apmērs ir zemāks nekā to pabalstu apmērs, kas tiek piešķirti šīs dalībvalsts pilsoņiem un bēgļiem, kuriem minētajā dalībvalstī ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības.
- 19 Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktā ir paredzēts vispārīgs noteikums, saskaņā ar kuru starptautiskās aizsardzības saņēmēji, pie kā atbilstoši šīs direktīvas 2. panta a) punktam pieder bēgļi, dalībvalstī, kura šo aizsardzību ir piešķirusi, saņem sociālo palīdzību, kāda tiek nodrošināta šīs dalībvalsts pilsoņiem (spriedums, 2016. gada 1. marts, *Alo* un *Oso*, C-443/14 un C-444/14, EU:C:2016:127, 48. punkts).
- 20 Lai gan ar minētās direktīvas 29. panta 2. punktu dalībvalstīm ir atļauts no šī vispārīgā noteikuma atkāpties, ierobežojot tās sociālās palīdzības apjomu, kas tiek piešķirta alternatīvās aizsardzības statusa saņēmējiem, un piešķirot tikai pamata pabalstus, no paša šīs tiesību normas formulējuma izriet, ka šī atkāpe ir piemērojama tikai šīs aizsardzības saņēmējiem, nevis bēgļiem.

- 21 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka apstākļi, ka šīs pašas direktīvas 29. panta 1. punktā ir paredzēta “nepieciešamās” sociālās palīdzības piešķiršana starptautiskās palīdzības saņēmējiem, nenozīmē, ka Savienības likumdevējam būtu bijis nodoms atļaut dalībvalstīm piešķirt bēgļiem sociālos pabalstus tādā apmērā, ko tās uzskatītu par pietiekamiem, lai apmierinātu viņu vajadzības, bet kas būtu zemāks par sociālajiem pabalstiem, kuri tiek piešķirti to pilsoņiem.
- 22 Pirmkārt, no pašas Direktīvas 2011/95 29. panta struktūras izriet, ka jēdziena “nepieciešamie” minēšana šī panta 1. punktā ir jāsaprot tā, ka ar to ir vienkārši uzsvērts pretstats starp pabalstiem, uz ko attiecas tajā izteiktais princips, no vienas puses, un “pamata” pabalstiem, kuru apmērā var tikt ierobežota sociālā palīdzība saskaņā ar minētā panta 2. punktu, no otras puses.
- 23 Šo konstatējumu apstiprina fakts, ka, ja šīs direktīvas 29. panta 1. punkts būtu jāinterpretē tā, ka ar to dalībvalstīm vispārīgi būtu atļauts starptautiskās palīdzības saņēmējiem izmaksājamās pabalstus, lai tos stingri ierobežotu līdz nepieciešamajam, noteikt zemākus par pabalstiem, kas tiek nodrošināti šo dalībvalstu pilsoņiem, pilnībā zustu šī pēdējā punkta lietderīgā iedarbība.
- 24 Otrkārt, piešķirt dalībvalstīm šādas tiesības attiecībā uz bēgļiem izmaksājamajiem pabalstiem nebūtu saderīgi ar principu par vienādu atvieglojumu un palīdzības piešķiršanu savas un citu dalībvalstu pilsoņiem, kas ir noteikts Ženēvas konvencijas 23. pantā, kuras gaismā ir jāinterpretē Direktīvas 2011/95 29. pants (spriedums, 2016. gada 1. marts, *Alo un Osso*, C-443/14 un C-444/14, EU:C:2016:127, 51. punkts).
- 25 No tā izriet, ka to sociālo pabalstu līmenim, kurus bēgļiem piešķir dalībvalsts, kas ir piešķirusi šo statusu uz noteiktu vai nenoteiktu laiku, ir jābūt tādām, kādas tiek nodrošinātas šīs dalībvalsts pilsoņiem (spriedums, 2016. gada 1. marts, *Alo un Osso*, C-443/14 un C-444/14, EU:C:2016:127, 48., kā arī 50. punkts).
- 26 Principu par vienādu tiesību piešķiršanu savas un citu dalībvalstu pilsoņiem, kas attiecas arī uz bēgļiem, nevar ietekmēt Direktīvas 2011/95 24. pants, ar kuru dalībvalstīm ir atļauts izsniegt bēgļiem uzturēšanās atļauju, kas attiecīgā gadījumā ir ierobežota līdz trim gadiem.
- 27 Tā kā tiesības, kas ir piešķirtas šīs direktīvas VII nodaļā, kurā ir ietverts tās 29. pants, ir bēgļa statusa piešķiršanas, nevis uzturēšanās atļaujas izsniegšanas sekas, tās var tikt ierobežotas, tikai ievērojot šajā nodaļā paredzētos nosacījumus, tādējādi dalībvalstīm nav tiesību pievienot ierobežojumus, kuri tajā nav minēti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 24. jūnijs, *H. T.*, C-373/13, EU:C:2015:413, 97. punkts).
- 28 Turklāt gan Direktīvas 2011/95 29. pants, gan Ženēvas konvencijas 23. pants attiecas uz visiem bēgļiem un tajos nav noteikts, ka viņiem piešķirtās tiesības ir atkarīgas no tā, cik ilgi viņi ir konkrētajā dalībvalstī vai kāds ir viņu uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš.
- 29 No iepriekš minētā izriet, ka bēgļiem, kuriem ir uzturēšanās atļauja ar derīguma termiņu, kas ir ierobežots līdz trim gadiem, ir jānodrošina tāds sociālo pabalstu līmenis, kāds tiek sniegts dalībvalsts, kura viņiem ir piešķirusi bēgļa statusu, pilsoņiem.
- 30 Šis secinājums nevar tikt atspēkots ar argumentu, saskaņā ar kuru tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots esot saderīgs ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu, jo bēgļi, kas dalībvalstī dzīvo vairākus gadus, esot objektīvi atšķirīgā situācijā no tām, kādās ir bēgļi, kuri ir nesen ieceļojuši šīs dalībvalsts teritorijā, jo pēdējiem minētajiem esot vajadzīgs lielāks konkrēts atbalsts.

- 31 Pirmkārt, tā kā šajā tiesību normā ir noteikts pienākums piemērot vienlīdzīgu attieksmi bēgļiem un dalībvalsts, kas viņiem ir piešķirusi savu aizsardzību, pilsoņiem, tikai objektīvām atšķirībām šo abu kategoriju personu situācijās, iespējams, var būt nozīme tās piemērošanā, izslēdzot atšķirības divu atsevišķu bēgļu grupu situācijā (spriedums, 2016. gada 1. marts, *Alo* un *Oso*, C-443/14 un C-444/14, EU:C:2016:127, 54. un 59. punkts).
- 32 Otrkārt, pieņemot, ka bēgļu, kuri nesen ir ieceļojuši dalībvalsts teritorijā, situācijas īpašais raksturs var ļaut konstatēt, ka viņi vispār ir objektīvi nestabilākā situācijā par šīs dalībvalsts pilsoņiem, nevar tikt uzskatīts, ka ar pasākumu, ar kuru šiem bēgļiem tiktu piemērota nelabvēlīga attieksme, ierobežojot viņiem izmaksājamo pabalstu līmeni, tiktu sekmēta šādas situāciju atšķirības ņemšana vērā, jo ar šādu pasākumu šis nestabilais stāvoklis nevarētu tikt novērsts.
- 33 Treškārt, ja šis arguments ir jāsaprot tādējādi, ka nesen Austrijā ieceļojušo bēgļu grūtību pieklūt brīvajam mājokļu tirgum dēļ piemērotāk būtu ļoti īsā laikā nodrošināt šiem bēgļiem vietas izmitināšanas centros, nevis finansiālu palīdzību, pietiek norādīt, ka katrā ziņā ne no lietas materiāliem, ne no piemērojamā valsts tiesiskā regulējuma apraksta, kas ir ietverts iesniedzējtiesas nolēmumā, ne arī no Austrijas valdības norādītajiem faktiem neizriet, ka pamatlietā aplūkotais minētajiem bēgļiem nodrošināto sociālās palīdzības pabalstu apmēra samazinājums faktiski tiktu kompensēts, viņiem piešķirot sociālos pabalstus citā formā.
- 34 Piedevām, lai gan Austrijas valdība min arī lielo apgrūtinājumu, kas izriet no sociālo pabalstu izmaksas bēgļiem, ir jāatgādina, ka sociālo pabalstu piešķiršana noteiktai personai ir saistīta ar apgrūtinājumu iestādei, kurai šie pabalsti ir jānodrošina, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir bēglis vai konkrētās dalībvalsts pilsonis. Tādējādi atšķirība šo divu kategoriju personu situācijā šajā ziņā nevar tikt konstatēta (spriedums, 2016. gada 1. marts, *Alo* un *Oso*, C-443/14 un C-444/14, EU:C:2016:127, 55. punkts).
- 35 Līdz ar to uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2011/95 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts, ka bēgļiem, kam kādā dalībvalstī ir pagaidu uzturēšanās tiesības, tiek piešķirti sociālās palīdzības pabalsti, kuru apmērs ir zemāks nekā to pabalstu apmērs, kas tiek piešķirti šīs dalībvalsts pilsoņiem un bēgļiem, kuriem minētajā dalībvalstī ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības.

Par pirmo jautājumu

- 36 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai bēglis var valstu tiesās atsaukties uz tāda tiesiskā regulējuma kā pamatlietā aplūkotais nesaderīgumu ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu, lai novērstu šajā tiesiskajā regulējumā ietverto savu tiesību ierobežojumu.
- 37 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka visos gadījumos, kad direktīvas tiesību normas no to satura viedokļa šķiet esam beznosacījuma un pietiekami precīzas, privātpersonas var uz tām atsaukties valsts tiesās, vēršoties pret valsti, gan tad, ja valsts direktīvu nav noteiktajos termiņos transponējusi valsts tiesībās, gan tad, ja tā to ir transponējusi nepareizi (spriedums, 2012. gada 24. janvāris, *Dominguez*, C-282/10, EU:C:2012:33, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Lai gan ir taisnība, ka ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu dalībvalstīm ir piešķirta zināma novērtējuma brīvība, it īpaši attiecībā uz tāda sociālās palīdzības līmeņa noteikšanu, ko tā uzskata par nepieciešamu, tomēr ar šo tiesību normu katrai dalībvalstij nepārprotamā formulējumā ir noteikts pienākums ar precīzām un beznosacījuma sekām, – nodrošināt ikvienam bēglim, kuram tā piešķir savu aizsardzību, sociālo palīdzību, kāda tiek nodrošināta tās pilsoņiem.

- 39 Turklāt ir jāatgādina, ka Tiesai jau ir bijusi iespēja konstatēt, ka ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu salīdzināmām tiesību normām, ar kurām [dalībvalstij] ir noteikts pienākums piešķirt vienādas tiesības savas un citu dalībvalstu pilsoņiem vai aizliegt noteikta veida diskrimināciju, ir tieša iedarbība (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1999. gada 4. maijs, *Sürül*, C-262/96, EU:C:1999:228, 63. un 74. punkts; 2010. gada 22. decembris, *Gavieiro Gavieiro* un *Iglesias Torres*, C-444/09 un C-456/09, EU:C:2010:819, 78. punkts, kā arī 2014. gada 6. marts, *Napoli*, C-595/12, EU:C:2014:128, 48. un 50. punkts).
- 40 Šajā kontekstā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ja valsts tiesiskais regulējums nevar tikt interpretēts un piemērots saskaņā ar Savienības tiesību prasībām, valsts tiesām un pārvaldes iestādēm ir pienākums pilnībā piemērot Savienības tiesības un aizsargāt tiesības, kas ar tām ir piešķirtas privātpersonām, vajadzības gadījumā nepiemērojot nevienu valsts tiesību normu, kura ir tām pretrunā (spriedums, 2017. gada 7. septembris, H., C-174/16, EU:C:2017:637, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 No iepriekš minētā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka bēglis var valstu tiesās atsaukties uz tāda tiesiskā regulējuma kā pamatlietā aplūkoto nesaderīgumu ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu, lai novērstu šajā tiesiskajā regulējumā ietverto savu tiesību ierobežojumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkoto, kurā ir paredzēts, ka bēgļiem, kam kādā dalībvalstī ir pagaidu uzturēšanās tiesības, tiek piešķirti sociālās palīdzības pabalsti, kuru apmērs ir zemāks nekā to pabalstu apmērs, kas tiek piešķirti šīs dalībvalsts pilsoņiem un bēgļiem, kuriem minētajā dalībvalstī ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības.
- 2) Bēglis var valstu tiesās atsaukties uz tāda tiesiskā regulējuma kā pamatlietā aplūkoto nesaderīgumu ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu, lai novērstu šajā tiesiskajā regulējumā ietverto savu tiesību ierobežojumu.

[Paraksti]